

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

8 mei 2003

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

– van mevrouw Niki De Gryze –

**betreffende gehoorstoornissen bij jongeren als gevolg van geluidsoverlast in discotheken,
bij rock- en popconcerten en dergelijke**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen
uitgebracht door mevrouw Marijke Dillen**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : mevrouw Patricia Ceysens.

Vaste leden :

mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey,
mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Ingrid van
Kessel ;

mevrouw Patricia Ceysens, mevrouw Claudine De
Schepper, de heren Jacques Devolder, Koen Helsen ;

mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Marijke Dillen, de heer
Felix Strackx ;

de heren Guy Swennen, Jan Van Duppen ;

mevrouw Ria Van Den Heuvel ;

de heer Jan Roegiers.

Plaatsvervangers :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, mevrouw Veerle
Heeren, de heren Luc Martens, Paul Van Malderen ;

de heren Jozef Browaeys, Frans De Cock, André Moreau,
Cis Schepens ;

de heren Wilfried Aers, Julien Librecht, mevrouw Marleen
Van den Eynde ;

de heren Carlo Deman, Chokri Mahassine ;

mevrouw Ann De Martelaer ;

de heer Kris Van Dijck.

Zie :

1072 (2001-2002)

– Nr. 1 : Voorstel van resolutie

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen behandelde het voorstel van resolutie betreffende gehoorstoornissen bij jongeren als gevolg van geluidsoverlast in discotheken, bij rock- en popconcerten en dergelijke op 13 februari en 24 april 2003 (*Parl. St. VI. Parl. 2001-2002, nr. 1072/1*).

I. Toelichting door mevrouw Niki De Gryze, indiener

Mevrouw Niki De Gryze, indiener, licht toe dat in de titel 'en dergelijke' staat, omdat het voorstel ook betrekking heeft op koptelefoons en geluidssystemen. Regelmatig wordt men via diverse kanalen en onder meer door de media bericht over geluidsoverlast in disco's en op pop- en rockconcerten. Aan dit probleem wordt veel te weinig aandacht besteed. Dat is volledig onterecht, omdat de trend alarmerend is en de eventuele gevolgen ervan, namelijk ernstige gehoorbeschadigingen, definitief en niet te genezen zijn.

Uit een onderzoek naar de evolutie van het bezoek aan discotheken en pop- en rockconcerten door jongeren in de loop van de laatste twintig jaar is onder meer gebleken dat, naast een verjonging van de leeftijd van de bezoekers, een onverantwoorde toename van het geluid, als gevolg van de komst van de elektronische versterker, een van de voornaamste problemen is.

Algemeen wordt aanvaard dat de grens van 90 dB een risicogrens is en dat bij een overschrijding van die grens het gevaar voor aantasting van het gehoor reëel wordt. Dat is trouwens ook de reden waarom de wetgever het nodig geacht heeft 90 dB als een wettelijke grens te hanteren. Het is in dit verband voldoende eraan te herinneren dat de arbeidsduur beperkt is tot maximaal 3 uur bij 90 dB en dat arbeid verboden is boven de 95 dB.

Toch moet men met spijt vaststellen dat, ondanks deze wettelijke bepalingen, de gevarengrens van 90 dB, in sectoren of bij evenementen die voornamelijk gericht zijn op een jonger publiek, niet gerespecteerd wordt en dat bij bepaalde concerten of in bepaalde discotheken een gemiddelde van 110 dB niet ongewoon is. Meer nog, bij zogenaamde houseparty's kan zelfs een volume van 120 dB – in feite al de pijngrens – bereikt worden. Voorbeelden van dergelijke ontsporingen zijn o.a. : Ten Days Off, een dans- en technofeest gehouden in de Gentse Vooruit, waarbij in de zaal zelf 109 dB ge-

meten werd, maar waarbij de organisatoren zich geen zorgen maakten omdat de normen voor burenhinder buiten het gebouw niet bereikt werden. Een ander voorbeeld is I love Techno, eveneens een recente Gentse gebeurtenis, waarbij, op een afstand van 1,5 km, nog een overlast van 23 dB gemeten werd. Hoeveel moet het dan in Flanders Expo zelf geweest zijn ?

Bij dit alles moet worden opgemerkt dat een geluidsniveau van bijvoorbeeld 110 dB niet betekent dat de grens van 90 dB 'maar' met 20 dB overschreden wordt : het betekent wel dat het geluid 10 maal 10 of 100 keer hoger ligt. Deze overtredingen – want dat zijn het in feite toch – blijven natuurlijk niet zonder gevolgen. Piepende en suizende oren na een avondje stappen lijken op zich niet erg, ook al duren ze soms enkele uren of dagen. Maar dat is al een eerste misvatting, want het zijn meer dan tijdelijke ongemakjes, omdat zij gepaard gaan met een verlies van concentratie en het niet of slecht begrijpen van bevelen of waarschuwingen. Men kan zich inbeelden welke gevolgen dat kan hebben in geval van brand of van een andere onverwachte gebeurtenis.

Maar het belangrijkste probleem is dat zij het begin kunnen betekenen van een onomkeerbare evolutie naar een blijvende ernstige gehoorstoornis, de zogenaamde lawaaidooftoestand, met alles wat dit inhoudt op menselijk en sociaal vlak. Deze evolutie, waarvan overigens niet enkel jongeren, maar ook muzikanten en dj's het slachtoffer zijn (o.a. Laurent Garnier, een Franse top-dj, die te kampen heeft met zwaar gehoorverlies en die, om te voorkomen dat zijn oren nog erger beschadigd werden, in 2001 zijn dj-sets voor de hele zomer annuleerde), wordt beschreven in verschillende studies, waaronder die van het Britse Royal National Institute for Deaf People.

Sommige van hun conclusies zijn bijzonder zorgwekkend. Zo hebben de huidige 18- tot 25-jarigen driemaal meer kans op gehoorverlies dan jongeren van dezelfde leeftijd 10 jaar geleden. Bovendien zal, indien de huidige evolutie doorgaat, de leeftijd waarop het eerste hoorapparaat eventueel zal moeten worden gebruikt 50 jaar zijn, in plaats van de huidige 65 jaar. In Nederland zal over dertig jaar 36 percent van de bevolking een ernstige tot een zeer ernstige gehoorbeschadiging hebben. Zes op tien discotheekgangers en zeven op tien jongeren die geregeld pop- en rockconcerten bezoeken, lopen het risico op gehoorproblemen. Die bevindingen gaan ook voor Vlaanderen op. Ook hier stellen geneesheren een dergelijke achteruitgang van het gehoor bij jongeren vast : gehoortests ,uit-

gevoerd in Maria Middelaars-Gent, wezen er immers op dat de 'nullijn', die gebruikt wordt als grens voor het normale gehoor en die gebaseerd is op het gemiddelde gehoor van jongeren een dertigtal jaar geleden, niet meer gehaald wordt door een meerderheid van de huidige jongeren.

In een eerste stadium lijkt een strengere controle op de algehele toepassing van de norm van 90 dB noodzakelijk en de meest logische oplossing. Maar dat zal niet voldoende zijn en er zal vooral werk moeten worden gemaakt van een deugdelijke preventiecampagne en maatregelen zoals :

- een informatieve campagne die wijst op de gevaren van langdurige geluidsoverlast, in samenwerking met dj's, muzikanten, e.d. ;
- het aanbrengen van waarschuwingen tegen de schadelijke gevolgen van geluidsoverlast in discotheken zelf ;
- het inrichten van afzonderlijke ruimtes waar de bezoekers tot rust kunnen komen ;
- het nastreven van een betere verhouding tussen de beschikbare ruimte en het geluidsniveau ;
- het gebruik van oordopjes die de scherpste klanken dempen (zoals nu al gebruikt door sommige hard-rockgroepen) ;
- het besteden van aandacht aan dit probleem door audiometrische onderzoeken ;
- op termijn, het verlagen van de norm tot 80 dB.

II. Bespreking

De heer Jan Roegiers steunt het voorstel van resolutie niet. Het probleem is het onderzoeken waard, maar spreker stoort zich aan het feit dat het eenzijdig gericht is op jongeren en hun cultuur. Overigens is het voorstel slordig opgesteld. Discotheken, rockconcerten en fuiven worden in eenzelfde adem genoemd, terwijl rockconcerten in open lucht plaatsvinden en in discotheken toch al een en ander gebeurt in de vorm van chill-outruimten. Het is ook al dermate moeilijk om fuiven te organiseren, dat er niet nog meer voorwaarden aan gekoppeld moeten worden. Men zou ook een resolutie kunnen opstellen over de geluidsoverlast voor muzikanten in een fanfare, in een gayparade, bij schietstanden, of zelfs door de files op de E40. Het voorstel is eenzijdig op jongerencultuur gericht.

Mevrouw Sonja Becq kan zich bij een aantal punten van kritiek van vorige spreker aansluiten. Het voorstel is te eng gericht op geluidsoverlast in discotheken en rockconcerten. Het is wel belangrijk op een ruimer vlak de gevolgen van geluidsoverlast op verschillende plaatsen, in verschillende vormen na te gaan en te onderzoeken welke maatregelen genomen moeten worden. Spreker meent overigens dat geluidsoverlast in discotheken deels een federale materie is.

De heer Felix Strackx vindt dat een en ander op een hoop gegooid wordt. Enerzijds bestaat er hinder door geluidsoverlast. Dat kan constant zijn, maar met een niet zo hoog decibelniveau, bijvoorbeeld geluidshinder door autoverkeer. Dergelijke geluidsoverlast kan zenuwslopend zijn. Anderzijds is er de geluidsoverlast waarbij het aantal decibel zo hoog is, dat het gehoororgaan onherstelbaar beschadigd kan worden. In het voorstel van resolutie gaat het om die laatste vorm van geluidsoverlast.

De Vlaamse Federatie van Jeugthuizen beweert dat het Vlaams Blok fuiven wil verbieden. Mevrouw Niki De Gryze ontkent dit ten stelligste. Het gaat er alleen om dat het voorstel gehoorschade wil voorkomen. Onderzoek stelt dat de huidige jongeren van 18 tot 25 jaar tien maal meer risico op gehoorschade lopen dan de jongeren tien jaar geleden. Het voorstel richt zich niet alleen tot jongeren ; de indieners zijn ook bekommerd om de dertigers die bijvoorbeeld disco's frequenteren. De reactie van de heer Roegiers getuigt van een lakse houding : laat de jongeren maar jointjes roken, laat ze maar hun oren beschadigen. Het hoort tot het gezondheidsbeleid om dit te voorkomen.

Mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, stelt dat er duidelijk een effect is van geluid op de gezondheid. De aanpak daarvan is erg complex. Het is belangrijk de bevolking daarop te wijzen. De aanpak van dit voorstel van resolutie is echter te eng. De gehoorschade bij jongeren komt bijvoorbeeld meer voor door draagbare diskmans. De heer Felix Strackx repliceert dat alle nieuwe toestellen een decibelbegrenzer bevatten. De minister antwoordt dat dit niet wegneemt dat het voorstel te eng is. Het voorstel is ook te eenzijdig gericht op de jongerencultuur. Pop- en rockfestivals zijn belangrijk voor de sociale netwerkvorming voor jongeren. Het voorstel van resolutie raakt een reëel probleem aan, maar het brengt niet de juiste oplossing.

III. Stemming

Het voorstel van resolutie wordt verworpen met 7 stemmen tegen 3 bij 2 onthoudingen.

De verslaggever,

Marijke DILLEN

De voorzitter,

Patricia CEYSENS
